

۲۰۱۹/۰۳/۰۶

نویسنده: ماریا ابی حبیب - ترجمه: حمید ارجمند
نویسارک تایمز

درباره توانایی نظامی هندوستان

برای قوای که ایالات متحده روی کمک آن به خاطر مهار نفوذ چین (در آسیا) حساب می‌کند، لحظه‌ی نامیمونی بود. هفته گذشته، یک پیلوت قوای هوایی هندوستان خود را درگیر یک هواپیمای قوای هوایی پاکستان یافت و برای مدت کوتاهی به عنوان اسیر جنگی در زندان دشمن به سر برد.

پیلوت مذکور به سلامت، البته با مقداری خراش و لت و کوب، به کشورش باز گشت، اما طیاره کهنه روسی میگ ۲۱ قوای هوایی هندوستان این چانس را نداشت.

زد و خورد هوایی که پس از نزدیک به پنج دهه میان دو قدرت جنوب آسیا اتفاق افتاد، یک آزمایش واقعی برای اردوی هندوستان بود که ناظران نظامی آن را یک مقدار خجالت‌آور ارزیابی کرده اند. اگرچه مشکلات قوای مسلح هندوستان بر کسی پوشیده نیست، اما سقوط یک طیاره جنگی آن به دست نیروی هوایی کشوری که قوای نظامی آن نصف اردوی هندوستان است و بودجه نظامی اش یک چهارم بودجه دفاعی دهلی جدید، خود داستان گویایی است. این نشان می‌دهد که قوای مسلح هندوستان در یک وضعیت هشدارآمیز قرار دارد.

بر اساس تخمین‌ها حکومت هندوستان، اگر فردا یک جنگ شدید در بگیرد، قادر به تأمین مهمات تنها برای ۱۰ روز است. ۶۸ درصد تجهیزات اردوی آن کهنه است، ولی حکومت به این تجهیزات، «کهنه باکیفیت» می‌گوید. گاروف گوگوی، قانون‌گذار و عضو کمیته دفاعی پارلمان هندوستان می‌گوید: «نیروهای ما با اینکه از کمبود تجهیزات مدرن رنج می‌برند، ولی انتظار می‌رود که عملیات نظامی با معیارهای قرن ۲۱ انجام دهند.»

مقامات امریکایی که وظیفه تقویت کشور متحدشان را بر عهده دارند، با نارضایتی در این مورد حرف می‌زنند. به گفته آنها، بروکراسی بزرگ هند کار خرید تسلیحات و عملیات مشترک نظامی را به غایت دشوار ساخته است، اردوی هند به طور گسترده ای از کمبود بودجه رنج می‌برد، نیروهای دریایی، زمینی و هوایی آن در رقابت با یکدیگر قرار دارند تا اینکه به طور مشترک کار کنند.

علیرغم این مشکلات، ایالات متحده می‌خواهد هندوستان در سال‌های آینده یکی از متحدان آن در رقابت با چین در منطقه باشد که به طور روز افزونی بر دامنه نفوذ خود می‌افزاید. سال گذشته، جیمز متیس، وزیر دفاع، اعلام داشت که پنتاگون «فرماندهی اقیانوسیه» خود را به «هند و اقیانوسیه» تغییر نام می‌دهد که در واقع روی اهمیت هندوستان در تغییرات نظام جهانی تأکید داشت.

متیس که در پایان سال گذشته میلادی مقام خود را ترک کرد، گفت: «این یکی از مراکز عمده جنگی ما است. کار دایمی آن نظارت و تعامل با بیش از نیم کره زمین و مردم متنوع آن، از هالیوود تا بالیوود است.»

قوای نظامی امریکا از یکسو به اتحاد خود با هندوستان اولویت داده است و از سوی دیگر روابط نزدیکش با پاکستان در دو دهه گذشته حالت نزولی به خود گرفته است. مقامات امریکایی با نگرانی میگویند که پاکستان به اندازه کافی با تروریزم مبارزه نمی‌کند؛ اتهامی که این کشور آنرا رد می‌کند.

در طول یک دهه گذشته، فروش تسلیحات امریکا به هندوستان از قریب صفر به ۱۵ میلیارد دلار افزایش یافته است. پاکستان نیز متکی بر تسلیحات قدرتمند امریکایی است.

مقامات هندی میگویند که پاکستان برای ساقط کردن میگ-۲۱ آن کشور در هفته گذشته از جنگنده های اف-۱۶ امریکایی استفاده کرده است. اسلام‌آباد این ادعا را رد کرد، ولی سفارت امریکا در اسلام‌آباد به روز یکشنبه گفت که ایالات متحده ادعای هندوستان را ارزیابی می‌کند. استفاده جنگی از جت‌های اف-۱۶ علیه کشور همسایه، احتمالاً نقض توافقنامه‌ی فروش این طیارات به پاکستان است.

در بیانیه آمده است: «ما در جریان این گزارش‌ها و به دنبال اطلاعات بیشتریم، ما تمام اتهامات در مورد سوء استفاده از تجهیزات دفاعی را جدی می‌گیریم.»

هندوستان با اینکه قوای نظامی‌اش دچار مشکل است، به خاطر وسعت و موقعیت جغرافیایی خود، از جذابیت استراتژیک واضح برای ایالات متحده برخوردار است. هندوستان به زودی در سال ۲۰۲۴ میلادی، تبدیل به یک کشور پرجمعیت جهان شده و چین را پشت سر خواهد گذاشت. این کشور در جنوب و غرب با چین سرحد مشترک دارد و کنترل قلمروهای آبی مهمی در اختیارش است که چین برای تجارت دریایی‌اش به آن نیاز دارد. تمام این عوامل به امریکا کمک میکند که رقبیش را در تنگنا قرار دهد.

جف اسمیت، محقق امور جنوب آسیا در بنیاد «هرتیج» در واشنگتن و نویسنده کتاب «صلح سرد: رقابت چین و هند در قرن ۲۱»، می‌گوید: «جمعیت، ظرفیت بالقوه و بلند مدت نظامی و وسعت جغرافیایی هندوستان ارزش آن را دارد که منتظر قدرتمند شدنش بود. چین در حال ظهور است و ایالات متحده برای حفظ سلطه خود مبارزه می‌کند. در این حالت، نیاز به یک دولت متغیر است که کفه ترازوی قدرت در قرن ۲۱ را به نفع یکی تغییر دهد. این دولت متغیر هندوستان است. امریکا این را می‌داند و حاضر است که منتظر این کشور بماند.»

در وضعیت فعلی، تأمین مالی قوای نظامی برای هندوستان یکی از بزرگترین مشکل است. هند در سال ۲۰۱۸ میلادی بودجه نظامی خود را ۴۵ میلیارد دلار اعلام کرد. در مقام مقایسه، بودجه نظامی چین در آن سال ۱۷۵ میلیارد دلار بود. ماه گذشته، دهلی جدید باز هم بودجه نظامی خود را ۴۵ میلیارد اعلام داشت.

مسئله تنها این نیست که هندوستان چقدر روی قوای نظامی خود مصرف می‌کند، بلکه نحوه مصرف آن هم مهم است. قسمت اعظم بودجه نظامی هند صرف معاش و حقوق تقاعدی ۱/۲ میلیون عسکر فعال میشود. تنها ۱۴ میلیارد دلار آن صرف خرید تجهیزات جدید می‌گردد.

آقای گوگی، نماینده پارلمان، باور دارد: «در این زمان که قوای نظامی‌های مدرن روی توانایی‌های استخباراتی و تکنیکی‌شان به طور گسترده سرمایه‌گذاری می‌نمایند، ما نیز باید چنین کنیم.»

هندوستان برخلاف چین که حکومت مستبد آن براساس خواست خود سیاست‌های نظامی را تعیین می‌کند، از نظام دموکراتیک با تمام جنجال‌ها و درگیری‌های نهفته در آن، برخوردار است. کاهش نیروها برای مصرف کردن پول جهت خرید تجهیزات جدید کار ساده‌ای نیست. قوای نظامی هند از دیر باز منبع اشتغال در کشوری

بوده است که با مشکل مشاغل ناچیز دست به گریبان است. این موضوع یک مسأله بزرگ در انتخابات پیش رو خواهد بود.

نرندرا مودی، صدراعظم، انتخابات سال ۲۰۱۴ میلادی را با وعده اصلاحات اقتصادی و ایجاد یک میلیون شغل در هر ماه برد. آقای مودی با نزدیک شدن انتخابات، موضوع اصلاحات اقتصادی را به یکسو گذاشته است و به سیاست‌های پوپولیستی غیرمعمول روی آورده است.

امیت کوشیش، مشاور مالی سابق وزارت دفاع هند، می‌گوید: «هدف محوری این حکومت، توسعه اقتصادی است که مقدمه بر قوت نظامی آن نیز می‌باشد. این کاری است که چین کرد. چینی‌ها اول روی توسعه اقتصاد خود کار کردند و سپس موقعیت نظامی فعلی را به دست آوردند. تفاوت در این است که چین ۲۰ تا ۳۰ سال پیشتر از ما اصلاحات و بازکردن اقتصادش را آغاز کرد.»

مقامات حکومتی در دهلی جدید می‌گویند که آنها درگیر به‌ترسازی زندگی مردم و تأمین نیازهای اساسی‌شان، به عنوان مثال کاهش سطح بالای بیسوادی و ارتقای صحت عمومی اند و در این وضعیت دشوار است که منابع بیشتری صرف مسایل نظامی در شرایطی گردد که چین روز تا روز در حوزه نفوذ هند در خشکی و دریا می‌خزد.

چین به طور چشم‌گیری از رقیب خود پیشی گرفته و یک طبقه متوسط فراخ و مالیه دهنده ایجاد کرده است. رونق اقتصادی چین به این کشور اجازه سرمایه‌گذاری در بخش نظامی برای خرید تجهیزات برتر نظامی و تولید آن در داخل را داده است.

در عصر حاضر که جنگ‌ها با تسلیحات و تکنولوژی‌های پیشرفته صورت می‌گیرد تا با استفاده از قوای نظامی متعارف مهاجم گذشته، هندوستان در این عرصه عقب مانده است. با اینکه از لحاظ مصارف نظامی در صف پنجم قرار دارد، اما امسال تنها یک چهارم بودجه نظامی‌اش را صرف خرید وسایل جدید نظامی کرده است.

هرچند خرید تجهیزات نظامی در بسیاری از کشورها روش کندی دارد، اما هندوستان با توجه به بوروکراسی دست و پاگیر خود به مراتب در تدارکات نظامی از دیگر کشورهای جهان عقب است. همچنان، در این روش پای فساد نیز دخیل است. فعلاً آقای مودی زیر انتقادات شدید احزاب مخالف به خاطر قرارداد ناشفاف خرید ۳۶ طیارات جنگی رافایل از فرانسه به ارزش ۸/۹ میلیارد دالر قرار دارد. مخالفان سیاسی او تلاش دارند که این قرار داد را نتیجه فساد اداری عنوان کنند تا قبل از برگزاری انتخابات وی را بی‌اعتبار سازند.

با خرید جت‌های مذکور هندوستان می‌تواند قوای هوایی کهنه میگ-۲۱ و طیارات دیگر را تعویض کند. آقای مودی با استفاده از فرصت، تیغ انتقادات را به سمت مخالفانش برگردانده گفت که اگر جت‌های رافایل را در اختیار می‌داشت، در درگیری هوایی با پاکستان موفقیت بیشتری می‌توانست به دست بیاورد. به بیان وی، «کشور کمبود هواپیماهای رافایل را احساس کرد.»